

Hurtiglæsning

Hurtiglæsning går ikke på indholdet i teksten. Derimod drejer hurtiglæsning sig om at være bevidst om, hvordan man bruger øjne og din indre stemme under læsningen. Det svarer til de rene teknikøvelser som musikere udfører. Sådanne øvelser er jo ikke mål i sig selv, og er bestemt ikke tænkt som musikstykker, men er derimod midler til det mål at automatisere motorikken, så man kan koncentrere sig om at fortolke indholdet af musikken, når man spiller et musikstykke. På samme måde med **Hurtiglæsning**. Ved bevidst træning undgår du mange af de uhensigtsmæssigheder, der forringer udbyttet af læsningen, samtidig med at du øger læsehastigheden. *Hurtiglæsning* er kun en bevidst træning med det formål, at din læsning når et automatiseret ubevidst niveau og altså kun et hjælperedskab til *fokuslæsning*. *Hurtiglæsning* i sig selv kan meget nemt forblive en *passiv* form for læsning, hvis den ikke kombineres med *aktiv* fokuslæsning. Den hurtigere læsning, du opnår ved hurtiglæsning egner sig kun til faglitteratur, tidsskrifter, cirkulærer, lovsamlinger, rapporter eller lignende, hvor vægten og værdien ligger i det informative.

Der hersker mange myter om læsetræning. Et af de sejlivede monstre er, at der skulle være en ligefrem proportional sammenhæng mellem læsehastighed og intelligens. Det er der ikke! Et eksempel på, at det ikke forholder sig sådan, er, at vores verdensberømte fysiker, Niels Bohr, efter sigende, læste med en hastighed af 100 ord i minuttet. Tænk på, at læsehastighed, som så mange andre færdigheder, kun handler om træning. Hvor intelligent du er, kan måske udledes af, hvor kreativ du er til at bruge indholdet.

Her kan du lære mere om [teknikker til hurtiglæsning](#)